

ZAKLJUČAK

Nakon ovih misli, sabranih iz posljednje papine apostolske pobudnice, o "svećeniku danas", nameće se pitanje: ima li razlike između svećenika jučer i danas? Papa odgovara: "Zacijelo postoji bitna fizionomija svećenika koja se ne mijenja, jer svećenik sutrašnjice, kao i onaj današnjice, mora se upriličiti Kristu. Kad je Isus živio na zemlji, u sebi je očitovao definitivni lik svećenika (...). I u novom će tisućljeću svećeničko zvanje biti odgovor na poziv na življenje jedinog i stalnog Kristova svećeništva. Isto je tako sigurno da se život i služba svećenika moraju prilagoditi svakom razdoblju i svakoj životnoj sredini" (br. 5). Ako li se pak lik svećenika, u svako doba i u svakoj sredini, mora upriličiti Kristu, onda se i aktualno pitanje o naprednom, odnosno zastarjelom svećeniku, bitno svodi na pitanje njihova upriličnja Kristu. Dosljedno, što se netko više nastoji upriličiti Kristu, to je napredniji - i obratno.

Vladimir Merćep

SVJEDOČENJE PROTIV ZABORAVA

Petar Zdravko Blajić, *Svjedočenje protiv zaborava*, Dom kulture "Zvonimir", Solin 1992, 223 str.

Zavidna biografija P. Z. Blajića u našim okvirima zavrijeđuje dužnu pozornost. Ovaj svećenik, glazbenik, pedagog, kompozitor, pisac i književnik, čovjek je brojnih interesa, od kojih svaki zaslužuje osvrt i kritičko-vrijednosnu elaboraciju. Tako iz njegove biografije saznajemo da je doktor glazbe, profesor i predavač na Sjemenišnoj gimnaziji i Studiju teologije, voditelj Splitskog vokalnog okteta, duša mnogih kulturnih i crkvenih manifestacija i slavlja. Također, svojim priložima čest je suradnik brojnih časopisa i listova, domaćih i stranih, pa je njegov prilog u široj javnosti i zapažen i cijenjen. Posebno poglavlje Blajićeve interesa je glazba, bilo da je riječ o glazbenoj pedagogiji i publicistici, ili pak o osobnom ulogu u glazbenim zbivanjima i grada i šireg okružja.

Povod i prigoda zove se *Svjedočenje protiv zaborava*, a podnaslov *Prepoznavanje u mnoštvu* izrijekom opisuje svojeg autora i primjereni ambijent u kojem traje i živi ono što zovemo umjetnošću. Posrijedi je knjiga nastajala kroz dugo vrijeme i u različitim zgodama, pa s punim pravom možemo kazati kako je riječ o svojevrsnoj kronici intimnog vremena. Njezinoj polimorfnosti svjedoče i poglavlja oko kojih se koncentriraju interesi, a njima je istovremeno moguće pojasniti stilsku reljefnost i izražajno-formalnu raznovrsnost. Naime, knjiga je

sastavljena od pet tematsko-stilskih i problemskih cjelina, od kojih bi svaka napose zasluživala posebnu kritičku provjeru i opis. Redom: *Treba li današnji čovjek Boga?*, *Filozofska traganja*, *Baština dostojna ljubavi*, *Druženje s pjesnicima i glumcima*, i *Dobro ih je prolilitati*. Prilozi koji ih tvore objavljeni su u uglednim publikacijama: *Crkvi u svijetu*, *Maruliću*, *Glasiu koncila*, *Slobodnoj Dalmaciji*, *Hrvatskom radlju* i *Radio Vatikanu*.

Poblize: U tematskom krugu *Treba li današnji čovjek Boga?*, skupljeno je petnaestak priloga vezanih uz pojavu nekih naslova koji na svoj način problematiziraju vjeru kao jednu od bitnih preokupacija i fenomena našeg vremena. Autor kritički promišlja knjige i rukopise koji govore o Bogu u ovom našem vremenu, koje se davno inficiralo elementima suprotnim vjerskim i moralnim zasadama. Potreba "Boga ili žeđ za Bogom u našem današnjem društvu, kada su pali svi mitovi, osobito mit o znanosti, dok se dramatično iako ne bez nade, približavamo koncu drugog milenija kršćanstva", nameće se imperativno. Sličnih su naznaka i osvrti na knjige Ivana Mužića, *Antikrist i Izrael*, i *Masonstvo u Hrvata* - od kojih je potonja izazvala velik odjek i interes u javnosti, zavrijedi u kratkom vremenu dva izdanja. Također, u ovom su odjeljku i prilozi o biografiji sv. Pavla, osvrt na knjigu Petra Kuzmića i izdanje Vuk - Daničićevog Sv. pisma za Hrvate, te osvrt uz drugo izdanje Kurana na hrvatski. Blajić piše i o ruskoj religioznoj misli, Casarolijevim člancima i govorima, duhovnoj baštini Ivana Pavla Prvog, ali i o religiozno-mističnoj inspiraciji knjige hrvatske spisateljice Vesne Krmpotić *Košulja sretnog čovjeka*.

Ciklus *Filozofska traganja*, govori o vezama Paula Dessau i B. Brechta, a one su, uz bliskost formalnog načina izražavanja, političko uvjerenje i vezanost uz angažirani "kazališni opus". Također, reminiscira nad misterijem smrti u knjigama G. Papinija (a ona je posljedica grijeha), a tu su još napis o Foscolu, djelić čije je životne povijesti vezan uz Split, u kojem je proveo dio školovanja kao đak biskupske gimnazije.

Treći krug knjige naslovljen je *Baština dostojna ljubavi*. Riječ je o osvrtima na neke vrijedne i nezaobilazive knjige hrvatske kulturne baštine, koje znače mjeru kreativnog prepoznavanja u prostorima europske duhovnosti, od koje nismo, kako se obično (krivo) misli, samo primali, nego, naprotiv, uzvraćali prepoznatljivim priložima. Posrijedi su prilozi povodom knjiga o *Ilirima* D. Rendića-Miočevića, Idrizovićevoj knjizi *Kolo svetog broja*, o *Inkunabulama splitskih knjižnica*, o monografiji *Radovan* (uz 750. obljetnicu portala Trogirske katedrale), o *Statutu grada Dubrovnika*, o *Antičkoj Saloni*, izboru iz *Djela Stjepana Gunjače*, zborniku o *Ardeliu della Belli*, o *Poetici starih pisaca hrvatskih*, o Gradišću i gradišćanskim pjesnicima, te nizu književnih iveraka, bez kojih bi bile promakle neke činjenice značajne u životu sredine. Dio knjige naslovljen *Druženje s*

pjesnicima i umjetnicima sadrži zapise uz neke događaje i datume; primjerice uz prezentaciju stihova Ivana Tolja, M. Beretina, Janka Bubala, itd, ali i uz neke predstave *Muke spasitelja našega*, *Fabrijevo Vježbanje života*, *Ribarske svade*, te još neke. Primjerice, obavještava nas o skorom izdanju Cosmijeva *Dnevnika* te nekim izdanjima *Logosa*, o poslanicama sv. Jeronima predstavljanim na *Knjizi Mediterana*, o časopisu *Marulić*, itd.

Svojim rasporedom i kvalitetom priloga knjiga svjedoči bogatstvo interesa ovog plodnog autora. Potvrđuje da je posrijedi višestrano otvoren duh, receptivan za najšira kulturološka pitanja i problematiku, čime je moguće pravdati stilsku i izražajnu raznovrsnost tekstova. Naime, pluralna pozicija autora svoje opravdanje iznalazi u širokoj lepezi izražajnih mogućnosti. Jednom su prilozi znanstveno postavljeni i elaborirani, drugi put su informativni i nužno edukativni, lišeni stroge kritičke dimenzije, škrti i usmjereni na obavijest, tek da se ne zaboravi i prepusti bolesti našeg vremena (zaboravu), a uvijek su, u što ne treba dvojiti, pisani pregledno, jasnim stilom i razumljivo. Lišeni neprohodnosti i visokoznanstvenog pojmovlja, tako bliskog vremenu sveopćeg zamagljivanja, korisni su svima, i kao obavijest neupućenima i kao dopuna poznavateljima i znalcima.

Ukratko, vjerujem da će knjiga zavrijediti vrijeme i naklonost čitateljske publike; autoru stoga, uz lijepe želje i iskrenu čestitku za vrijednu knjigu, želimo još knjiga kojima će nas obogatiti i zadužiti.

Ivan J. Bošković